

יא א לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד בַּיהוָה חֲסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לִנְפְשִׁי (נדר) נִדְרֵי תְרָכֶם צִפּוֹר: ב כִּי הִנֵּה הִרְשָׁעִים יִדְרָכֶנּוּ קִשְׁתׁ בּוֹנְנֵנו חֲצֵם עַל יָתֵר לִירוֹת בְּמוֹ אֶפֶל לְיִשְׂרָאֵל: ג כִּי הַשָּׂתוֹת יִתְרַסֵּן צַדִּיק מִה פֶּעַל: ד יְהוָה בְּחִיבֵל קָרְשׁוּ יְהוָה בְּשָׁמוֹם פִּסְאוּ עֵינָיו יַחֲזוּ עַפְעָפְיוֹ יִבְחָנוּ בְּנֵי אָדָם: ה יְהוָה

שימוש תהלים

לאבד האויבים

בה' חסיתי וגו' (יא, א): [שימוש תהלים לפרק יא] זה המזמור הוא טוב נגד רוחות רעות ואנשים רעים וסכנות.

זוהר תהלים

כָּךְ לֹא יִכּוֹל הָעוֹלָם לְהִתְקִים, אֲלֵא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְאַרִיךְ רִגְזוֹ עִם צַדִּיקִים, וְעִם רְשָׁעִים יוֹתֵר מִהַצַּדִּיקִים. עִם הִרְשָׁעִים כְּדִי שְׁיִשׁוּבוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, שְׁיִתְקַיְמוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, כְּפִתּוּב (יחזקאל לג) חִי אֲנִי נְאֻם ה' וְגו' אִם אֶחֱפֵץ וְגו' כִּי אִם בְּשׁוֹב רְשָׁע מִדְּרָכֹו וְחָיָה. וְחָיָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְחָיָה בְּעוֹלָם הַבָּא. וְעַל כֵּן מְאַרִיךְ לָהֶם אֶת רִגְזוֹ תְּמִיד. או כְּדִי שְׁיִצְא מֵהֶם גְּזַע טוֹב בְּעוֹלָם כְּמוֹ שְׁהוֹצִיא אֶת אַבְרָהָם מִתְּרַח, שֶׁהוּא גְזַע טוֹב וְשָׂרָשׁ וְחֵלֶק טוֹב לְעוֹלָם. אֲבָל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְדַקְדֵּק עִם הַצַּדִּיקִים תְּמִיד בְּכָל הַמַּעֲשִׂים שֶׁהֵם עוֹשִׂים, מִשׁוּם שֶׁהוּא יוֹדֵעַ שְׁלֵא יִסְטוּ יְמִינָה וְשִׁמְאֵלָה, וּמִשׁוּם כֵּךְ בּוֹחֵן אוֹתָם, לֹא בְּשִׁבְלֹו, שֶׁהָרִי הוּא יוֹדֵעַ אֶת הַיֵּצֵר וְכַח הָאֱמוּנָה שְׁלֵהֶם, אֲלֵא כְּדִי לְהָרִים רֹאשׁם בְּשִׁבְלֵם. כְּמוֹ זֶה עָשָׂה לוֹ לְאַבְרָהָם, שְׁכַתּוּב (בראשית כב) וְהֶאֱלֵהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם. מִה זֶה נִסָּה? הֲרַמַּת נִס, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה סב) הֲרִימוּ נִס, שְׂאוּ נִס, הָרִים דְּגְלוֹ בְּכָל הָעוֹלָם. וְאֵף עַל גֵּב שְׂזָה נִתְבָּאָר, בְּשִׁבְלֵי זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָרִים

הַקְּב"ה אֵינוֹ מַעֲנִישׁ לֹא אֶת הַצַּדִּיקִים וְלֹא אֶת הִרְשָׁעִים מִיַּד

ה' צדיק יבחן ורשע ואהב (יא, ה): [זוהר בראשית פ' תולדות (דף קלט:)] ויהי רעב

בארץ מלכד הרעב הראשון וגו'. רבי יהודה פתח ואמר, (שם יא) ה' צדיק יבחן ורשע ואהב [ר"ת נחש] חמס שגאה נפשו'. כמה מעשי הקדוש ברוך הוא מתקנים, וכל מה שהוא עושה - הכל על הדין והאמת, כפתוב (דברים לב) הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין ענל צדיק וישר הוא.

בא ראה, לא דן הקדוש ברוך הוא את אדם הראשון עד שצנה אותו לתועלתו שלא יסטה לבו ורצונו לדרך אחרת כדי שלא יטמא, והוא לא נשמר, ועבר על מצוות אדונו, ואחר כן דן אותו בדין. ועם כל זה לא דן אותו כראוי לו, והאריך עמו את רגזו והתקיים יום אחד שהוא אלף שנים, פרט לאותם שבועים שנים שמסר לדוד המלך, שלא היה לו מעצמו כלום. כמו כן אינו דן את האדם כמעשיו הרעים שהוא עושה תמיד, שאם